

વડોદરામાં પડેલી હડતાલ.

વચનાર

રણછોડદાસ એફ. એમ.

વચનાર—નાણાવટમાં

બુકસેલર—એમ. જી. પોષ્ટરાણા.

સુરત.

સુરત “ખિદાબક્ષ” છાપખાનામાં

છાપ્યું છે.

સંવત ૧૯૪૫.

સને ૧૯૮૯.

કિંમત ૧ આના.

૪૦૨૫

ખરીદ કરો ? હસવાને માટે !

અજબ ચોપાનિયું.

૫૦૨૮ આગળથી ધરાકથઈ પૈસા આપનાર પાસેથી
ચાર આના.

પાછળથી ધરાકથઈ પૈસા આપનાર પાસેથી
આના આઠ.

આ “ ચોપાનિયું ” આગળની શરૂઆતમાં બાહર
પડનાર છે માટે સૈંદ્ર વાંચનાર સર્જનો આસરે આખી પોતાનું
ધ્યાન નામ નિચે આપેલાં ઉકાળે નોંધાવી જવું. અગર તે
પોતાની મારફતે લખી જણાવવા સદે ગ્રહસ્થોએ મેહરબાની
કરવી.

જે “ ચોપાનિયું ” ગુજરાતી સાદી ભાષાથી નાટક,
વારતા, ગાયન, દુચકા, નશીયત, તથા હુજર વિગેરેમાં બાહર
પડી, પોતાના નામની આલાકી મેળવશે.

જાહેર ખખરનો ભાવ.

ચાર લાઈનના ૩૦—૫—૦

હૈડબીલ વેહવાના ૩૪—૦—૦

દશાવરના ધરાકો પાસે ટપાલ સહિત
આઠ આના આગળથીજ

મુરત ખોદાબક્ષ પ્રેસ નાણાવટ.

એમ. જે. પોદવાલા.

શ્રીમંતસરકાર માહારાજ શિયાણરાવની
શેવામાં પ્રજાની વિનંતી.

—૦૦—

લાવણી.

માહારાજ શિયાણરાવ, કહું છું કરજોડી.
આ અરજ રાંકની ધરજો મતિછે થોડી,
તમે સૂર્ય રૂપીછો આપ, નીશી દુર કરો.
રહયતનેછે પોકાર, સુખજી સાંભળશો,
ધરો નજર તમે માહારાજ, ઉરમન આણી,
આપો રહયતને બહુ સુખ, પોતાના બાણી,
આવે દેશ દેશના લોકો સલામો ભરવા,
રહયતની આણો દાઝ, દુઃખ દુર કરવા,
એવી ધરજું હું આશ, રહયતની અરજ,
તમે કરશો સૌપર મેહર રાખશો મરજ.

વડોદરામાં પડેલી હડતાલ.

ગરબી.

રાગ—ગીરધારીરે વાત કહુ તે વિચારો.

જીવો આતીરે વડોદરામાં બાધ, હું બતાવિશું તમને ગાઈ
કરવા લોકોનેરે, બંધી છે દુઃખદાઈ, એવું નામ છે હડતાલ બાધ.

બુલ.

નથી રાજ શિયાળાવરે, ક્યાંથી ધાપ લોકોનો ખમાવરે,
તેનો પ્રજાપર પુરો ભાવરે, દયાળુરે ન્યાય કરતાં બાંધી
એવું નામ છે હડતાલ બાધ.

ત્યાં નિકળ્યોરે સ્ટાંપ આકટનો ધારો, તારીખ પેલી આગષ્ટ સ્ત્રીકારો;
એથી લોકોનારે મનથપા વિચારો, રાંક રૈયતને ના મારો.

બુલ.

એવો બોલો પડ્યો છે બારીરે, પાડો ધારો જરા વિચારીરે,
કહે છે રહમત, જીલમએ ગારીરે, ગાયકવાડીરે વડોદરાની માંછી
એવું નામ છે હડતાલ બાધ.

ધારી પ્રજાનેરે આપ એવું ના કેહશો, ફડી રહ્યો નથી આપિશ લેશો,
કમા લાવીરે દુઃખ જરા તવ દેશો, ફર સ્ટાંપ આકટને ચહેશો.

જુલ.

આશ રાખીએછે મંતરે, એમ અર્થ યુગ્મરે માનુજનરે
તાહકુ હમારં તંતરે, વીનતીયારે કહેછે સરવે આહી
એનું નામછે હડત્ર વાહ.

ગરબી.

રાગ—(સાડે. સાડે રે સુરત સ્થેર મુખાર્ધ અલખેલી.)
ક્યાં ગયારે શિયાળરાવ, પ્રજ્વળતા પાળક એ;
હેછે ફેરતા ઘરાડી બાવ, દુઃખનાં ટાળક એ.—(ટેક.)
મધ રહીછે દુકાનો સરવે વડોરાની માહેર,
ગાયકવાડી રાગ્ય જોતાં, મળતી સઉને છાંય—દુઃખ.
અરજ કરવા ગયાં હમે સહિ, દીવાન સાહેબની પાસર,
ઉમંગ રાખી મનમાં મોહતો, ટુટી હમારી આસ—દુઃખ.
સુંદર મુખથી કહેવા લાગ્યાં, દીવાન સાહેબ હમનેરે,
રડાંપ આકટ હાલ અલાયો, ખેંચી ધ્યાન કહીશુ તમને—દુઃખ.
શુંણી હકીકત આની ત્યાંથી, આપ્યા હમારે દ્વારરે,
હડતાન પાડી સરવે ઠેકણે, કરી લોકોએ વિચાર—દુઃખ.
વેપાર રોજમાર બંધ થયોને, આપી મળતાં લોકોરે.
ટોળે ટોળાં ભેગાં થઇને, કરતાં સરવે શોકો—દુઃખ.

જાહેરનામા છપાતા કાઠી, ઉપગ્રવવા દુકાનરે.
 મત્ત ૧૦૨૪યાછે માહજન લોકો, ધરતાં નહીંતે કાન—૬
 કંઈક માહજનો મળી એકાં. મુકતા રાજપર તારરે,
 આકળ નિઃશ્વ થઈને ફરતાં. ધરની તેઓ આર—૬:ખ.

મરશીયા રાગ.

હાય દુ:ખ આ ખમશે ગરીબો શીરીતે,—ખમશે ગરીબો શીરીતે;
 બેઠી હડતાલ આવીને એક ચીતે,—હાં (૧૬.)
 તારીખ બાવીસમીને સોમવારે, 'સને અરાડ નેઆશી જવારે;
 માસ જુલાઈનીતે સવારેરે—હાં ૧
 ડાંચાં રટાંપથી સરવે તે લોકો, લાગ્યો વેપારીને માહટો ધોકો,
 બેઠા ધરીને સહ તેઓ શોકો—હાં ૨
 ખંધ દુકાનો સરવેએ કીધી, અરજી સરકારની ઉરમાં ન લીધી,
 છુટની દેશતથી પ્રજા બહુ ખીધીરે—હાં ૩
 ચડતી તરકારી સુરતની અરકી, ખીળે માલ રહેાછે તે બરકી,
 મળે લોકોને ક્યાંયા ત્યાં કટકીરે—હાં ૪
 અમબહારોને એન પડે ક્યાં, જુવે દુકાનો ખંધ સરવે ત્યાં,
 ધણ ઘીગીર તેઓનો ફરે જવારે—હાં ૫

||કોને ધિરજમાં લાવે, આગળ પાછળ બાણું સમજાવે,
તેવોનું જરા કંઈ ફાવેર—હાં ૧

મરીબની ગઈ છે ભાઈ, નથી છોડતાં હડતાલ બાઈ,
પકડી બેઠાં છે ખુબ આહીરે—હાં ૭

પર કરે છે રાજને જોયો. હોય નાણાં જનીપાસ તેઓ
તારથી માંગે છે જવાબ એવોરે—હાં ૮

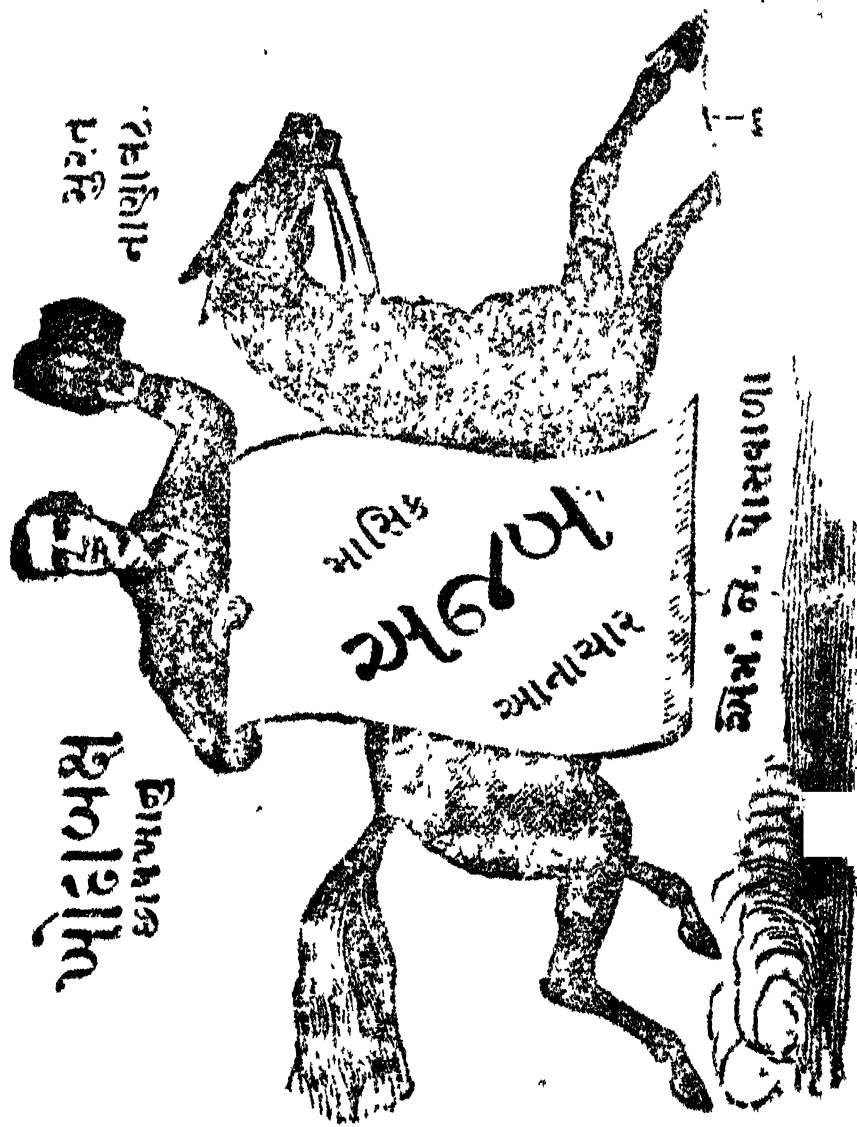
આશું જીલમ હમો પર બારી. દુઃખમા પડ્યા છે સરવે વેપારી,
તમે દાદ શું છો આ હમારીરે,—હાં ૯

જવાબ ખુશિનો હમાને આપો, દુઃખ રાંકડી રહ્યતનું કાપો,
પ્રજા પાલણીનાં છો માખાપોરે—હાં ૧૦

બોદાબક્ષ
દાસખાનુ

મુરત
નાણાવટ.

અમં. નં. પોસવાળા

